



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 44 PŽ-4074/2021-3

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ane Cvitković, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA DURATA d.o.o. u stečaju, OIB 39873025660, Dugo Selo, Industrijska ulica 1, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika OTP BANKA d.d., OIB 52508873833, Split, Domovinskog rata 61, kojeg zastupa punomoćnik Ratko Žurić, odvjetnik u Žurić i partneri, Odvjetničko društvo d.o.o. u Zagrebu, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1756/2019 od 14. lipnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 22. studenog 2021.

### p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1756/2019 od 14. lipnja 2021.

### Obrazloženje

1. Pobijanom je presudom odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi ugovor o ustupanju potraživanja (cesiji) pod brojem 027/09 sklopljen između Durata d.o.o. kao cedenta i Societe Generale-Splitska banka d.d. kao cesionara dana 27. kolovoza 2009., kao i zahtjev za vraćanje u stečajnu masu imovinske koristi stečene na temelju ugovora o ustupanju potraživanja tj. iznosa od 765.010,92 kn sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja prvostupanjske presude do isplate. Tužitelju je naloženo tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 47.812,50 kn u roku od osam dana. Sud je tako odlučio primjenom odredaba članaka 127. stavka 1., 131. stavka 1., 143. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ). Sud je u bitnome utvrdio da je predmet pobijanja Ugovor o ustupanju potraživanja od 27. kolovoza 2009. kojeg je sklopio dužnik Durata d.o.o. kao cedent s društvom Adriatic Zagreb d.o.o. kao cedentom 2 i Societe Generale-Splitska banka d.d., (tuženikov prednik) kao cesionarom, a kojeg je potpisao i cesus, društvo Zagrebačka pivovara d.d., te je predmetnim ugovorom utvrđeno da društvo Durata d.o.o. ima potraživanje prema

Zagrebačkoj pivovari d.d. u iznosu od 765.010,92 kn, da istovremeno duguje društvu Adriatic Zagreb d.o.o. iznos od 765.010,92 kn, dok tuženikov prednik Societe Generale-Splitska banka d.d. ima potraživanje prema Adriatic Zagreb d.o.o. u istom iznosu, a na temelju Ugovora o kreditu broj 3058/05. Drugim riječima, predmetnim ugovorom o ustupanju društvo Durata d.o.o. je ustupilo svoje potraživanje društvu Adriatic Zagreb d.o.o., a to društvo je ustupilo svoje potraživanje tuženikovu predniku, te se dužnik Zagrebačka pivovara d.d. obvezao tražbinu ispuniti upravo tuženikovu predniku. Sud utvrđuje da predmetni ugovor o ustupanju potraživanja sadrži dva pravna posla i to ugovor o ustupu tražbine između Durata d.o.o. i Adriatic Zagreb d.o.o., a potom o ustupu tražbine između Adriatic Zagreb d.o.o. i prednika tuženika pri čemu se radi o cesiji radi ispunjenja, pa sud zaključuje predmetom pobijanja s ciljem da tuženik kao krajnji stjecatelj u stečajnu masu vrati sve imovinske koristi stečene pobijanom radnjom moraju biti oba ustupa tražbine, dok istaknutim tužbenim zahtjevom tužitelj ne zahtijeva pobijanje ugovora o ustupanju potraživanja između društva Durata d.o.o. i Adriatic Zagreb d.o.o. Pretpostavka poboynosti pravne radnje ustupa izvršenog između društva Adriatic Zagreb d.o.o. i tuženikova prednika jest poboynost pravne radnje koja je prethodila, dakle ustupa izvršenog između dužnika Durata d.o.o. i Adriatic Zagreb d.o.o. te bez konstitutivne odluke suda o oduzimanju učinaka prema stečajnoj masi pravnoj radnji koja je prethodila ustupu između Adriatic Zagreb d.o.o. i prednika tuženika nije moguće prihvatiti niti istaknuti tužbeni zahtjev prema tuženiku. Sud ocjenjuje da je tuženik pasivno legitimiran s obzirom na odredbu članka 143. SZ-a prema kojoj se može pobijati i pravna radnja protiv sljednika protivnika pobijanja i to sukladno odredbi članka 143. stavka 2. SZ-a, međutim tužitelj nije dokazao pretpostavke za to pobijanje, a to je da je pravni sljednik u vrijeme stjecanja znao za okolnost na kojima se zasniva poboynost stjecanja njegova pravnog prednika, u ovom slučaju društva Adriatic Zagreb d.o.o., jer tužitelj radi te odlučne činjenice nije niti predlagao provođenje dokaza. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

2. Tužitelj je protiv presude podnio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je sudska praksa već zauzela stav u odnosu na posredno stjecanje, a da je sud dužan utvrditi krug osoba čije se radnje mogu pobijati, da se pod pravnom radnjom stečajnog dužnika smatraju i pravne radnje poduzete preko ovlaštenih zastupnika, ali i onih osoba koje su radnju poduzele bez odgovarajućeg ovlaštenja, ali ju je dužnik naknadno odobrio, zatim radnje u kojima je dužnik samo posredno sudjelovao tako što je treći neposredno ispunio određenu činidbu vjerovniku i slično. U konkretnom slučaju smatra da je upravo treći ispunio neposredno činidbu prema vjerovniku, a pobijanje nije moglo biti usmjereno na društvo Adriatic factoring d.o.o. (ranije Adriatic Zagreb d.o.o.) budući da to društvo nije steklo nikakvu korist iz ugovora o cesiji i nije primilo novčana sredstva kojima je umanjena stečajna masa. Žalitelj ističe da korist iz konkretnog ugovora ima jedino tuženik, a stečajna je masa umanjena i poremećeno je ujednačeno namirenje vjerovnika. Ako se i zauzme stav da je društvo Adriatic factoring d.o.o. steklo korist pa ju odmah izgubilo, kako bi onda moglo biti legitimirano i što bi onda točno trebalo to društvo vratiti u stečajnu masu. Stoga je

shvaćanje prvostupanjskog suda nejasno i nije moguće ispitati presudu. Sud obrazlaže da tužitelj nije dokazao znanje za namjeru da se oštete vjerovnici, pri čemu pogrešno tumači odredbu članka 131. SZ-a jer se znanje za namjeru pretpostavlja. Ukazuje na sudsku praksu iz kojeg proizlazi da se podaci o stanju računa pojedinih pravnih subjekata mogu provjeriti u jedinstvenom registru računa koje vodi FINA, te da je tuženik mogao zatražiti provjeru financijskog stanja tužitelja da je upotrijebio pažnju koja se zahtijeva od gospodarstvenika ustrojbenog oblika i veličine kakav je tuženik. Ukazuje na nejasne razloge iz obrazloženja prema kojima je predmetna tražbina prodana, jer drugačije proizlazi iz predmetnog ugovora o cesiji u kojoj se utvrđuje da postoji dospeljelo, a ne nedospeljelo potraživanje, smatra da isprave koje je tuženik dostavio radi dokazivanja te sporne činjenice sud nije pravilno ocijenio, osporava i odluku o trošku postupka pa predlaže presudu ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje uz naknadu troška žalbenog postupka tužitelju.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana je presuda ispitana na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. ZPP-a. Presuda je pravilna i zakonita.

6. Nisu ostvarene bitne povrede postupka na koje ukazuje žalitelj, već naprotiv presuda ima jasne razloge o svim odlučnim činjenicama koje je sud trebao utvrditi s obzirom na činjeničnu osnovu tužbe usmjerenu na pobijanje dužnikove pravne radnje u smislu odredbe članka 131. SZ-a. Sud je dao iscrpne razloge i o općim i o posebnim pretpostavkama pobijanja, a prema ocjeni ovog suda odlučna činjenica je pravilno utvrđena i obrazložena. Radi se o pravnom poslu koji je predmetom pobijanja, ugovoru o ustupanju potraživanja (cesija) 027/09 od 27. kolovoza 2009. na listu 5. spisa, za kojeg tužitelj u činjeničnim navodima tužbe pogrešno navodi da se radi o ustupu potraživanja kojim je prednik tužitelja kao cedent 1 ustupio tuženiku kao cesionaru tražbinu koju ima prema svom dužniku Zagrebačka pivovara d.d.

7. Naprotiv, iz ugovora jasno proizlazi da se u navedenom pravnom poslu radi o istodobno dva ustupa tako da je društvo Durata d.o.o. prije otvaranja stečaja ustupilo svoje potraživanje koje ima prema Zagrebačkoj pivovari d.d. u iznosu od 765.010,92 kn društvu Adriatic Zagreb d.o.o. kao cedentu 2, s obzirom da na utvrđenu činjenicu da cedent 1 društvo Durata d.o.o. duguje cedentu 2 iznos od 765.010,92 kn. Nadalje, utvrđeno je da cesionar, pravni prednik tuženika ima potraživanje prema cedentu 2 društvu Adriatic Zagreb d.o.o. u istom iznosu te je člankom 2. ugovoreno da društvo Adriatic Zagreb d.o.o. kao cedent 2 ustupa svoja potraživanja cesionaru, pravnom predniku tuženika radi naplate, kako to proizlazi i iz odredbe članka 4. predmetnog ugovora. Stoga je pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda da je tužitelj propustio tužbu za pobijanje pravne radnje podnijeti protiv društva Adriatic Zagreb d.o.o., odnosno njegovog pravnog sljednika, s obzirom na odredbu članka 141. stavka 3. SZ-a kojom je propisano da se tužba radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika podnosi protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta.

8. Pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da je društvo Durata d.o.o., prije otvaranja stečajnog postupka ustupilo svoju tražbinu prema svom dužniku Zagrebačkoj pivovari d.d. društvu Adriatic Zagreb d.o.o., koji pravni postao tužitelj ne pobija, a pobijanje te pravne radnje je pretpostavka pobijanja ustupa istodobno izvršenog između društva Adriatic Zagreb d.o.o. kome je društvo Durata d.o.o. ustupilo tražbinu, i prednika tuženika kao cesionara. Pravilno sud zaključuje da nedostaje zahtjev za donošenje konstitutivne odluke kojom bi se oduzeo pravni učinak ugovoru o ustupu potraživanja između društva Durata d.o.o. i društva Adriatic Zagreb d.o.o., što bi bila pretpostavka pobijanja sljedećeg ustupa izvršenog između cedenta 2 društva Adriatic Zagreb d.o.o. i prednika tuženika.

9. S tim u vezi je neosnovan žalbeni navod i o tome da društvo Adriatic Zagreb d.o.o. kao cedent 2 iz predmetnog ugovora nije stekao nikakvu korist, jer iz samog teksta ugovora proizlazi da je to društvo ustupilo svoju tražbinu, upravo stečenu ustupom od društva Durata d.o.o., svom vjerovniku, predniku tuženika, radi naplate po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 3058/05 od 21. prosinca 2005., pa takvim ustupom i cedent 2 stječe imovinsku korist za iznos kojeg je cesionar naplatio, što međutim nije bilo predmetom utvrđivanja već s obzirom na pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda da tužbom nisu obuhvaćene sve osobe prema kojima je pobijana pravna radnja poduzeta.

10. Također pravilno prvostupanjski sud ukazuje na odredbu članka 143. stavka 2. SZ-a kojom je propisano da se pravna radnja može pobijati protiv ostalih pravnih sljednika protivnika pobijanja ako je pravni sljednik u vrijeme stjecanja znao za okolnosti na kojima se zasniva poboynost stjecanja njegova pravnog prednika. Kako tužitelj nije obuhvatio tužbom pravnog prednika protivnika pobijanja u ovom konkretnom pravnom poslu, to nije niti iznio niti činjenice niti predlagao dokaze radi utvrđivanja pretpostavki pobijanja u smislu odredbe članka 143. stavka 2. točke 1. SZ-a, slijedom čega je prvostupanjski sud pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

11. Ostali žalbeni navodi o pogrešnoj ocjeni dokaza u vezi tuženikove tvrdnje o prodaji predmetnog potraživanja prije dospelja nisu odlučni, s obzirom na iznijete ocjene žalbenih navoda koji se tiču pravilne primjene materijalnog prava, pa kako prema ocjeni ovog suda tužitelj žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske odluke, to je presudu valjalo potvrditi kao pravilnu i zakonitu na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a. Slijedom toga je presuđeno kao u izreci.

Zagreb, 22. studenog 2021.

Predsjednica vijeća  
Ana Cvitković

Broj zapisa: **eb302-4d985**

Kontrolni broj: **01138-97fa5-a2f43**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA CVITKOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.